

III/26 - 99

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI HETILAP.

SZOLNOK-DOBOKAVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

A SZERKESZTŐSÉGI IRODA a Széchenyi-utczában van.

Névtelenül beküldött és bérmentetlen levelek nem vétetnek tekintetbe.
Kéziratok nem adatnak vissza.

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy 30 négyzetű cm. tért elfoglaló egyszeri hirdetés díja 1 korona.
Bélyegilleték minden beiktatásnál 60 fillér.
Nyilttéri cikkek garmondsora után 60 fillér fizetendő
Hivatalos óra: d. u. 2—3-ig és 6—8-ig.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 12 kor.	Évnegyedre 3 kor.
Fél évre 6 kor.	Egyes szám ára 24 fillér.

Községeknek előfizetve egész évre 10 korona.

Törvényes állapot és a sorozás.

Miután a politikai pártok között félesztendőn át dult elkeseredett harcz békés meg egyezés útján véget ért, a parlament, mint a törvényhozásnak főszerve, visszatért működésének rendes köréhez, mindenekelőtt azokat a nagyfontosságú ügyeket intézve el, a melyek már a múlt esztendő végén lettek volna tárgyalandók: az 1899. évi költségvetésről és ujonczjutalékról szóló törvényjavaslatot. A király már a pártok béketárgyalása folyamán hangoztatta, hogy főképen az ujonczozás tekintetében nagy aggodalommal nézne elébe esetleges törvényellenes eljárásoknak. Most azonban, hogy az ország már kezd kilábolni a törvénytőlküli kormányzás állapotából, serényen folynak a hadsereg kiegészítésének előmunkálatai, — a melyeket foganatosítani a törvényhatóságok az 1886. évi XXI. t.-cz. értelmében ugyis kötelesek, — úgy, hogy április hó elején országszerte megindul a rendes sorozóbizottságok munkálkodása.

Beh más volt a seregek kiegészítése az elmúlt századokban, sőt még a jelenben is az 1868. évet megelőző időben, a mikor az általános védkötelezettség kimondatott. Régente, még az állandó hadseregek felállítása után is, a mi nálunk 1715-ben történt, toborzás és erőszakos katonafogás útján egészítették ki a hadsereget. A verbuválók bejárták az országot és mindenféle csalogató ígéretekkel, ha pedig szép szerivel nem sikerült, erővel is elvitték az arra termelt legényeket. Nem csoda, hogy a nép nagy tö-

mege nem igen vonzódott a katonasághoz, nem csábította a fényes, czifra ruha, mert a köteles tizenkét év rettenetesen nehezedett arra, a ki hitt a hivatató szónak.

Ma persze már nyoma sincs annak a világnak. A modern kor nem tekinti a katonáskodást kizárólagos élethivatásnak, vagy csak aránylag igen kevesekre: a tisztekre nézve. Az állam többi polgáira nézve a katonai szolgálat ép olyan köztelherviselés, mint az adózás és egyéb szolgáltatások, a melyekkel a hazának tartozunk. Igaz, hogy súlyos áldozat. Három esztendőre ki vagyunk ragadva családunk köréből, ott kell hagynunk a polgári életben folytatott foglalkozásunkat, a melyet alig hogy megkezdtünk, mert hisz oly korban hi a hadkötelezettség, a mikor az ember még csak hozzálátott valami életpályához.

Nagy áldozatot kíván e kötelezettség a haza polgáraitól, munkaerőben és vagyonban egyaránt. Hisz a hadsereg fentartásának terhei, — melyek nálunk a jelen évben 160 millióra rúgnak — egyre szaporodnak és bár a világ legnagyobb seregének ura, az orosz czár, telemelte intő szavát a hadseregek örületen költségeinek túlfokozása ellenében, mégis úgy látszik, hogy csak ideális utópia marad a lefegyverzés nemes gondolata. Addig, noha nemzeti jövedelmünk igen nagy részét felemésztí a hadsereg fentartása, kénytelenek vagyunk a többi államokkal lehetőleg egy sorban maradni, mert esetleges háboruban vajmi nehéz, harczképes sereget előzetes készület nélkül lábraállítani. Az amerikai egyesült államok is, a melyek-

nek béke idején csak milicziájuk van, kénytelenek voltak a spanyol háboruban nagy sereget összetoborozni.

Mindazonáltal ne csüggedjünk. Nagy és nyomasztó teher ugyan a hadi szolgálat minden egyes ifjura nézve is, de egyuttal nagyon tanulságos iskola. Épen ebben az életkorban válik szükségessé az egyén kitörő, gyakran féktelen természetét megzabolázni, rendhez és fegyelemhez nevelni, arra szoktatni, hogy megtanulja a másokkal való hasznos összeműködést. A ki végigküzdötte a katonáskodás nehéz éveit, sokkal inkább meg fogja becsülni később az életben élvezhető szabadságot és sokkal kevesebb összeütközése lesz embertársaival, mint annak, a ki az ifjuság éveiben ama nevelő és fegyelmező hatás alatt nem állott.

A hadi szolgálat a jelenben talán megfoszt sok megszokott élvezettől, de üdvös hatását megérezzük egész életünk folyamán.

— **Vége az ex-lexnek.** Hetvenkilenc napi törvényen kívüli állapot után ma szűnt meg az u. n. ex-lex. A hivatalos lap 22-iki száma közli az 1899. év négy első hónapjában viselendő közterhekről és fedezendő állami kiadásokról szóló 1899. évi I. törvényezikk, az 1899. VI. törvényezikk 14, valamint az 1890. évi V. törvényezikk 3. szakasza rendelkezésének, illetőleg a közös hadsereg és hadi tengerészet, valamint a honvédség számára megállapított ujonczjutalék mennyiségének 1899. év végéig való fenntartása tárgyában hozott 1899. évi II. törvényezikk és az 1899. évben kiállítandó ujonczok megajánlásáról alkotott 1899. évi III. törvényezikk szentesítését.

A „Szolnok-Doboka” tárczája.

A cucugnaui lelkész.

Irta: Alphonse Daudet.

Évente, gyertyaszentelő boldogasszony körül, a provence-i költők Avignonban apró mulattató könyvecskét bocsátanak közre, mely telisded tele van szebbnél szebb poémákkal meg történetekkel. Az ideit, hogy megkaptam, pompás történetkét olvastam benne, melyet a következőkben, rövidbre fogva elmondok.

Martin abbé lelkész volt . . . Lelkész Cucugnauban. Szerette a hiveit, mint apa a gyermekeit, a szíve csupa vaj, csupa jóssággal tele irányukban. Földi paradicsom lett volna számára ez a Cucugnau, ha a hivei valamicskével többet adtak volna a beszédére. A gyóntatószék azonban üres volt mindig és husvétkor az ostya érintetlen maradt az Ur szentélyében. A jószágos lelkésznek a szíve vérzett, ha ezek eszébe jutottak, s mindennapi imájába belefoglalta, hogy az Ur csak addig el ne szólítsa ebből az árnyékvilágból, a míg a nyáját mind egy szálíg vissza nem terelte az akolhoz. S a jó Isten meghallgatta a kérést . . .

Egy szép vasárnapon az evangélium után Martin abbé a szószékre lépett.

— Szeretett hiveim: — szólt — a múlt éjjel, akár hiszitek, akár nem, a menyország kapuja előtt állottam.

Kopogtattam és Szent Péter sietett kinyitni.

— No nézd, te vagy az a derék Martin? — mondá — hát téged micsoda jó szél hozott ide? Mi járatban vagy?

— Kedves Szent Péter uram, a te kezdedbe van letéve a menyország kulcsa, meg a nagy könyv. Nem lennél oly kegyes, hogy megmutatnád nekem, hányan vannak a cucugnauiak közül itt fönn nálatok.

— Már mért nem mondanám meg, derék Martin öcsém. Majd utána nézünk együttesen.

Szent Péter előkereste a nagy könyvet, s felvette okuláráját.

— No hát lássuk. Cucugnaui kérted? Cu... cu... Cucugnaui... Ime, itt van. Kedves Martin öcsém, hát bizony ez az oldal egészen üres. Egyetlen lélek sincs rajta . . .

— Hogyan? Senki? Lehetetlen. Nézz csak utána egy kicsit jobban, Péter bátyám.

— Senki, kedves öcsém, külföldben ha azt hiszed, hogy tréfálok, nesze nézd meg magad.

A lábaim reszkettek és összetett kézzel könyörögtem, hogy vegye le ezt az átkot a faluról. Szent Péter pedig szóla:

— Kedves Martin öcsém, sohse vedd a dolgot olyanynyira a szívedre, még meg találna útni a guta. A világért se te vagy az oka ennek! Hát bizony a cucugnauiaknak egy kis tisztító tűzön keresztül kellend majd menniök.

— Az Isten szerelmére, szentséges Szent Péter! Légy segítségemre legalább, hogy megjavithassam őket.

— Szívesen, kedves öcsém. Nesze itt van ez a pár szent czipő. Huzd föl, mert az út nem a legjobb. Aztán egyenesen arra tarts ni! Látnod ott lenn azt a sarkot? No hát ott egy ezüst ajtó lesz, fekete kereszt rajta. Jobb kéz felől . . . ott . . . kopogtass és meg fog nyilni . . .

És én mentem, mentem. Micsoda út volt az!

Borsódzik a hátam, ha rá gondolok. Egyszerre egy keskeny pallóhoz érek, kétfelől szederbokrok közül ragyogó gyémántok fénylettek és sziszegő kigyók öltögettek rám a nyelvüket. Átmentem rajta és ott álltam az ezüst ajtó előtt.

— Kop, kop, kop.

— Ki kopogtat, kérdé egy durva, rikácsoló hang.

— A cucugnaui lelkész, mondok.

— Hová való?

— Cucugnaui.

— Aha, igen, hát szabad.

Beléptem. Egy gyönyörűséges angyal éjfekete szárnyakkal, napfényben ragyogó ruhában, gyémánt övében rubint kulccsal, éppen nagy szorgalmatosan irt egy nagy könyvből, mely a Szent Péterénél is jóval vastagabb volt.

— Hát mit akarsz, mi a kívánságod? — kérdé.

— Főnséges angyala az Urnak, kegyeskednél megmondani, itt vannak-e a cucugnauiak?

— Hová való?

— A cucugnauiak; én volnék a lelkészük . . .

— Igen, igen, Martin abbé, nemde?

— Szolgálatodra, fenséges angyal.

— Cucugnaui kérted tehát?

És az angyal felcsapta a nagy könyvet s hogy gyorsabban lapozhasson, megnyálazta az ujjá hegyét.

— Cuc... Cucugnaui, szólt nagyot sóhajtván, kedves Martin atyám, nincs egyetlen cucugnaui lélek sem a purgatoriumban.

— Jézus, Mária, Szent József! Senki sincsen itten? . . . Hát hol vannak, az Istenért?

— Ej, ej jó ember, hát hol máshol, mint a paradicsomban? Manó csipje meg, hát hol képzeled, hogy vannak?

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Kinevezés.** A király Dr. Ákontz Lajos kolozsvári kir. táblai albirót a helybeli kir. törvényszékhez bírónak nevezte ki. Verzár László szamosujvári járásbírói díjnak a szászrégeni jbirósághoz irnokká nevezetett ki.

— **Anyakönyvvizetők kinevezések.** A belügy-miniszter Puskás Gergely körjegyzőt a s.-magyarosi, Kertész József helyettes körjegyzőt a hollómezei anyakönyvi kerületbe anyakönyvvizetővé, illetve anyakönyvvizető-helyettesé és Velle János községi esküdtet a rohii anyakönyvi kerületbe anyakönyvvizető-helyettesé nevezte ki.

— **Közügyülés.** Vármegyénk törvényhatósági bizottsága ápril 4-én rendkívüli közgyűlést tart.

— **Államsegély.** Vallás- és közoktatásügyi miniszter a Felső-gyékyenes—sajgói és a konkolyfalvi gör. kath. tanítók fizetését 300 forinttal egészítette.

— **Ülés.** Szolnok-Dobokavármegye nyugdíjkezelő bizottsága márczius 29-én d. e. 10 órakor ülést tart.

— **Ujjonczozás.** Az idej ujjonczozás vármegyénkben a következő sorrendben fog végbe menni és pedig járasként: a deési járásban Deésen április 5, 6, 7 és 8-án, Deés városában április 9 és 10-én; Csáki-Gorbón április 12, 13 és 14-én; Nagy-Ilondán április 16, 17 és 18-án; Magyar-Láposon április 20, 21, 22, 23 és 24-én; Szamosujvár városban 27, 28 és 30-án, a szamosujvári járásban Szamosujvárt május 1, 2, 3. 4 és 5 én; Kékesen 7, 8, 9 és 10-én; Bethlenben május 12, 13, 14 és 15-én tartatik meg.

— **A tűzjelző-telefon átalakítása.** A városunkban már évek óta fennálló tűzjelző telephálózatnál részint az állomáshelyek megváltoztatása, részint a régi gépek elavulása miatt átalakítások váltak szükségessé. Így nevezetesen a csendőrségi lakatnyában volt állomás megszüntetett, az alsó-rózsá-utcai állomás a honvédség új lakatnyájába, a felső-kodór-utcai régi állomás pedig a Tóth Sándor lakásába helyeztetett át. A régi honvédlakatnyánál szintén megszűnt egy állomás, hanem e helyett a rendőrkapitány Kossuth Lajos-utcai lakása lett összekötve a központtal. Az alsó-kodór-utcai állomás ezentúl tűzoltószertáros Szabó Károly lakásában lesz.

— **Czeg megszűnések.** A hivatalos lap szerint vármegyénk területén a következő czégek szűntek meg: Eröss István Retteg, ifj. Bocsáneci János Deés, Herskovics Jónás Cs.-Gorbó, Grün Izsák Sz.-Máté, Fogolyán Márkus Deés, özv. Lázár Antalné Szék, Hirsch Áron Nagy-Iklód, Ábrahám Mózes Szék és Babcsák János Retteg.

— **Adakozások.** A pánczélesei tűzkárosultak részére alólírott gyűjtő-íven a következő pénzadományok folytak be. Pánczélesekről: Bodor Károly 10 frt Filep Károly 2 frt, Dr. Weis Mór, Lázár Herman, Donogán testvérek 1-1 frt, Gombás János 50 kr. Csernekről: Dr. Pataky Albert 5 frt.

Csáki-Gorbóról: Válya Ferencz, Ballok Károly 10-10 frt, Tüzes Karácson 5 frt, Tüzes-testvérek 4 frt, Turesa Tivadar 2 frt, Prikkel Gyula, Lányi Albert, Kremiczki Antal, Sándor János, özv. Halászi Vilmosné 1-1 frt, Márkovics Zoltán, Száva Antal 50-50 kr. Magyar-Ujfaluból: Ferenczi Lajos 5 frt, Bakó János 4 frt, Pálffy András 2 frt, Móza László, Léb József 1-1 frt. Magyar-Derzséről: Kondrád István 1 frt. Összes pénzadomány 72 frt 50 kr. Fogadják a nemes szívű adományozók a nyilvánosság terén is, a pánczélesei tűzkárosultak nevében, hálás köszönetem nyilvánítását. Pánczéleseh, 1899 márczius 15. Szakács István, pánczélesehi ev. ref. lelkész.

— **Az Erdélyi Kárpát-Egyesület** buzgólkodása folytán sikerül a külföld turistáit Erdély természeti szépségeivel megismertetni. E célból nevezett egyesület körlevélben felkérte a vármegyéket, hogy a havasi jellegű vidékeken azon magán és egyéb épületek összeírását eszközölje, melyek a turistáknak rövid időre megszálló helyül átengedhetők. És ez fontos, mert havasi vidékeink nem dicsekedhetnek a turistákra nézve nélkülözhetetlen szállóhelyekkel és vendéglőkkel.

— **Szőlőtermelők figyelmébe.** A szőlős gazdáknak új kedvezményt adott a földmívelésügyi miniszter. A peronoszpóra pusztítására felhasználandó oldatot ezután a szőlős gazda kedvezményesen áron szállíttathatja. E végből forduljon az illető a vármegye közigazgatási bizottságához és onnan kap ingyen egy igazolványt, ezen igazolvány alapján az oldat szállítási díjának az illető csak felét fogja fizetni.

— **Hangverseny.** A Verzereskul (Verzár) püspök szobor-bizottság a szobor-alap javára Szamosujvárt, 1899. évi április hó 3-án a városi vigadó nagytermében tánczczal egybekötött zártkörű hangverseny lesz. Személy-jegy 1 frt. Karzati ülőhely 1 frt. Jegyek előre válthatók márcz. 27-től Esztégár Gergely bizottsági pénztárosnál. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak. Kezdeté este 7 $\frac{1}{2}$ órakor. A nők részére, a mennyiben jegyeikről április 3-án déli 12 óráig intézkednek, számozott ülőhelyekről gondoskodnak.

— **A falragaszok rendezése.** Az utóbbi években a falragaszok útján való hirdetés városunkban annyira elterjed, hogy a nagyobb forgalmu utcák épületsarkai a hirdetményfoszlányok miatt csaknem repülni akarnak. Hát a fejlődésnek ez az iránya is igen örvendetes jelenség, mindazonáltal az egyes épülettulajdonosok és a hirdetési rend érdekében — értesülésünk szerint — a hatóság szükségesnek találta tanulmányozás tárgyává tenni a kérdést a végből, hogy a város bizonyos pontjain a hirdetmények kifüggesztésére megfelelő helyek jelöltessenek ki. A főtér sarkán, az ujonnan megnyitandó vendéglő elé nem ártana egy olyan hengert felállítani, a milyeneket hirdetések felragasztására nagy városokban használnak.

— **Köszönetnyilvánítás.** Alább felsorolt nemes szívű adakozóknak hálás köszönetet nyilvánítt ez uton adományaikért a szegény iskolás gyermekeket felöltöztető bizottság. Adakozott: Br. Bornemissza Károly 5 frt, Dr. Torma Miklós

3 frt, N. N., G. Anna, Y. y. 50-50 kr., Hye Jenő 1 frt, Deési Hitelbank 5 forint, Kovrig Albert, Balás Máté, Gr. Lázár Kálmán Dr. Mihályi Tivadar, N. N., Dr. Csizér Ákos, Hirsch Károly 1-1 frt, „Somesana“, Maléter Zoltán 3-3 frt, Rösner, Solinsky 50-50 kr., V. és T. 25 kr., Tüköri Vilmos 5 frt, Kühbacher Ferencz 5 frt, Klármann Adolf, Gálócsi Samu, Haragay Emánuel, Csizsár és Vásárhelyi, Löw Lajos 2-2 frt, Adler Samu, Brugovitz József, Demeter Béla, Haragay János, Szász Lajos, Klein Ignác, Rehák Ágoston, Ordentlich Adolf, Ágai Ignác, Rottenberg Áron, Dr. Brüll Vilmos, Vladár Endre, Balassovich Ármin, Deák Ferencz 1-1 frt, Lefkovits Gyula, Zeitler Károly 2-2 frt, Oflák Antal, Frank, X. Y., Nagy Ferencz, Jakabházy István, Staut János, Nagy Dezső, B. A., Cs., Simon Viktor 50-50 kr., Deési fűrészekelés 5 frt, Panet rabbi 3 frt, Tüzes Karácson 2 frt, Vékony Ferencz 1 frt 50 kr., Dr. Holländer 1 forint 20 kr., Szörtsay Elekne, Katona Istvánné, Dr. Hankó Ödön, Dr. Weisz Lipótné, Papp Jenőné, Czetz Péterné, Lefkovits Kornél, Reich Gizella, Gerzon Ábrahám, Heller Samu, Govrik Ferenczné, Scheirich Árpád, Róth Pálné, Wostál Albin 1-1 frt, K. Jenő, Kroó Salamon, ifj. Hegyi Mihály, Farkas Gerson, Rottenberg Albert, Rosenzweig, Fesztinger Sámuel 50-50 kr., Spitz Szinai 35 kr., Nik Ferencz 30 kr.

— **Tűz.** Folyó hó 20 án éjféltájban Erdő-O. vásárhelyi Perl Náftálinak szénájába tűz ütött ki, s egymásután hat kalangya szénáját hamvasztotta el; a széna biztosítva volt. — 19-én az Alór és Alsó-Kosály között levő nádas gyult meg és az egész kiterjedésében leégett. — Rettegen pedig 15-én este egy istállóban ütött ki a tűz. A gondviselésnek munkája, hogy a fecskendő kezelésében való járatlanság következtében, annak hasznavehetetlensége mellett, a kigyuladt épületen kívül a tűz tovább nem terjedt. A rettegi kisiparosok ez ügyből kifolyólag elhatározták, hogy egy önkéntes tőzoltó egyesületet alakítanak. A szervezkedési közgyűlés április hó 3-ik napja délután 4 órára van kilátásba helyezve. Hogy a nemes eszme megvalósulhasson, úgy a nagy közönség, valamint a község összes lakosságának áldozatkészsége szükséges, melyre felhívjuk a közönség figyelmét.

— **Színészet Szamosujvárt.** Szombaton 18-án „A nagymama“ Mihelicsné közreműködésével. A darabban csakis a vendégművésznő felelt meg a várakozásnak, ki ügyes alakításával, kellemes hangjával nagyon is megérdemelte a zugó tapsot, melyben a közönség részesítette. Hétfőn, Kossuth Lajos halálának évfordulója alkalmával „Kossuth Lajos élettörténetét“ adták, ezt megelőzte egy hangverseny; az egész színpad feketévelt volt bevonva, Kedden utolsó előadásul Baróthy Irma k. a. kolozsvári színház tagjának felléptével „Himfy dalai“ került színre. Az előadást megelőzőleg Baróthy Irma Szécsinek „Bál után“-ját szavalta el s a Himfy dalaiban Bay Annuska szerepét kitűnően játszotta el. A nézőtér zsufolásig megtelt és a művésznőnek tömérdek taps és kihívás jutott. A többi szereplők gyengén tudták szerepüket. Miként

— De hisz éppen onnan jövök!
— Onnan jössz? nos tehát...
— Ott nincsenek, oh fenséges angyala az Urnak.

— Nos hát, ha se ott nincsenek, se itt, könnyen eltalálhatod, tisztelendő uram, hol vannak. Hol máshol...

— Szentséges szent Isten! Ennyire vagyunk!... Hát hogy kerüljek a menyországba én, mikor a hiveim közül egy lélek sincs ott?

Nézd csak, Martin atyám, ha minden áron meg akarsz bizonyosodni afelől, hogy áll a dolog szaladj végig azon az ösvényen ott, de fuss ám, a hogy csak birsz. Balkéz felől nagy csarnokba jutsz, ott mindent megmondanak majd. Isten megáldjon!

Hosszu, hosszú ut volt előttem, kirakva parázsszénnel. Megtántorodtam, mintha boros lettem volna. Minden lépésnél tüsszentettem egyet, csak úgy szakadt le rólam a verejték és majd előlt a szomjúság. De hála a jó Péter cipőíne, nem égettem meg a lábaimat.

A mint végre, hol egyik, hol másik lábamon sántikálva az ut végére jutottam, balkéz felől egy ajtót láttam. Nem, nem is ajtó volt az, rengeteg nagy kapu, akárcsak egy óriási kemence nyílása. Oh kedves gyermekeim, micsoda látomány! Itt meg se kérdezték, ki vagyok, meg könyv se volt. Ugy lép ide be az ember, mint ti vasárnaponként a korcsmába szoktatok. Nagy, nehéz izzadságcsöpek folytak le homlokomról és mégis dideregtem. Hajamszállai az ég felé meredtek. Aztán oly irtózatató szag csavarta az orromat, mint mikor az öreg Eloy, a ti kovácstok, vén számárnak a patáját égeti, hogy megvasalja. Elvesztettem a lélegzetemet ebben a förtelmes levegőben. És mi-

csoda hátborzongató kiabálás, sikoltozás, átkozódás töltötte be fületem!

— No hát beljebb fordulsz, vagy nem? kiált rám egy pánczélos ördög, mi közben hosszú gereblyéjét kinyújtotta felém.

— Nem, én nem akarok itt maradni, én Isten szolgálja vagyok.

— Micsoda vagy te? Te bitangok kutyája te! Hát mit akarsz akkor itt?

— Én... én azért jöttem volna... óh, nem tudok már megállni a lábamon... messziről... nagyon messziről jövök és legalázatosabban megkérdezni akartam... ha... hogy talán volna itt... valaki... Cucugnauból...

— Ejnye villám és menykő! Te ostobának teszed magad, mintha nem tudnád, hogy egész Cucugnaub itt van. Jer csak ide, te vén varju, nézz oda, látod a te cucugnauidat?...

... És ott láttam végtelen tűzgomoly közepette: a hosszú Coq-Galinet, hisz ismertétek hiveim mindnyájan; mindig részeg volt és rosszul bánt a feleségével... Ott volt Catarine; tudjátok, az a tompa orru, a ki mindig holt részegen feküdt a pajtában... Pasealt, a ki olajsajtóló volt, Babet, a kalász-szedő asszonyt, a ki mindig a kepekből lopkodott. Grapasi mestert, a ki olyan olcsón csinálta a kocsikerekeket. Dauphint, a ki oly drágán árulta a kutvizet és Tortillardot, a ki, ha az emberrel találkozott, rá se hederített, hanem süvegét a szemére huzva, nagy füstfellegget eresztgetett a pipájából. Aztán Culant, Pétert, Tónit, meg...

Némán, a félelemtől sáppadtan álltak ott a hivek. Ez a testvérét, az az apját, amaz az anyját ismerte meg a pokolbeli elkárhozottakban.

— Érzem és tudom jól, szeretett hiveim az Urban, hogy ez így nem tarthat sokáig. A ti lelketek az én kezemben van és én nem akarom, hogy hanyat-homlok rohanjatok az örvénybe, mely titeket örökös pusztulással fenyeget. Holnap megkezdem a munkát. Sorba foglak megjavítani beneteket. Holnap hétfőn, meggyónnak az öreg emberek, meg az asszonyok. Nem sokan vannak. Kedden a gyerekek. Azzal is megleszünk hamarosan. Szerdán a legények meg a leányok. No ez jó ideig eltarthat. Péuteken az asszonyokat veszszük elő, vasárnap a molnárt, neki az egész nap se elég. Aztán, ha készen leszünk, újra megtisztul a lelkünk. Látjátok, gyermekeim, ha a buza megérett, le kell aratni, ha a bort lefejtik, meg kell inni. Sok itt a szennyes ruha, azt jól meg kell tisztítani.

Az Isten kegyelme rátok, szeretett hiveim!

* * *

S a mint szólt, akkép cselekedett. Ettől a vasárnaptól kezdve Cucugnaub népe oly istenfélő, jámbor lett, hogy messze földön híresek lettek róla.

És a derék Martin tiszteletes egy nap boldogan és elégedetten azt álmodta, hogy követve hiveinek egész seregétől, körül égő gyertyákkal, illatos tömjénfüst fellegébe burkolva és a gyermekek karénakétól kísérve, ajkai közt a „Te Deum“-ot rebegve, haladt azon az uton, mely az Ur színe elé vezet...

Ime, a cucugnaui lelkész története. Így beszélte el énnekem egy roamanillei agg koldus, a kinek meg egy pajtása mondta el.

Ford. Róna Béla.

lapunknak írják, a szamosújvári közönség jövőre többet vár az ott letelepedő társulatoktól s csak olyan szintársulatot fog pártolni, mely az igényeknek a mostaninál jobban megfelel.

— **Az adóízetők figyelmebe.** A törvényen kívüli boldog napok elmúltak. Ezt hozza tudomására a pénzügyigazgatóság a közönségnek, figyelemztetve, hogy az 1899. évi I. t.-cz. (indemnitás) kihirdetése napjától, vagyis f. hó 21-étől számítandó 10 tiz nap alatt összes esedékes közadóbeli tartozásukat fizessék be, mert ellenesetben ezen határidő lejártával a végrehajtás teljes szigorral alkalmaztatni fog.

— **Vásárl. jelentés.** Heti vásáraink változatlanok, mindig csak pangás minden téren. Buza 9—10 frt, tengeri 4.50—5 frt, zab 4—4.50 frton került eladásra métermázsánként. Burgonya literje 60—65 kron kelt el. Állatfelhajtás gyér volt, kereslet élénkebb a fejős teheneknél, ezeknek darabja 85—105 frton ment. — *Budapesti gabona-túzsde.* (Reich Jenő és társa heti jelentése.) Az enyhe időjárás a vetések állására igen előnyös, s mindenünnen jó hírek érkeznek. A külföldi piacokon a hangulat csendes, s a forgalom gyenge. Nálunk az érdeklődés kezdetben igen csekély volt, utóbb azonban a hangulat szilárdabb lett. Buzában eleinte igen lanya volt az irányzat; utóbb a malmok vásárlásai következtében élénkebb lett az érdeklődés s az árveszteség csakhamar bepótoltatott. A legmagasabb eladási ár 10 frt 50 kr., a legalacsonyabb 9 frt 80 kr. volt. Rozs a gyenge kínálat dacára is csekély figyelemben részesült. Az árak 10 krral olcsóbban s 7.75—7.95 forint érhető el. Árpa (takarmány és hántolási czélokra) jó érdeklődésre talált; 6.30—6.60 frtot fizettek érte. Zab nem változott; ára 5.70—6.10 forint. Tengeri iránya nyugodt; 6 áruért 5.40—5.60, új áruért 4.70 frtig fizettek.

— **A sertésvész** elleni sikeres védekezés megismertetése czéljából egy kis füzet jelent meg. Ezen füzetben fel van sorolva a betegség ismérése és az az elleni védekezés. A füzetekből minden község kapott egy példányt és helyesen teszi a községi előjárás, ha a lakossággal e füzet tartalmát részletesen közli.

Hazai rövid hírek.

— **Országgyűlés.** A képviselőház a múlt héten a költségvetési vitát folytatta, melynek gyors menetét az ellenzék már azért sem akadályozta, hogy annál rövidebb idő alatt kerüljön napirendre a curiai bíráskodásról szóló, a parlamenti békének egyik lényeges pontját képező törvényjavaslat. Így aztán a miniszterelnöki tárcza, majd a belügyi tárcza költségvetését hamarosan letárgyalta a Ház, nagyobb vitát ez utóbbinál a közigazgatás és a közegészségügy keltvén fel. Szerdán már a kereskedelemügyi tárcza költségvetésére került a sor, midőn is Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter tartotta meg nagyszabású, tárczája minden ágát felölelő s országszerte nagy érdeklődéssel várt politikai programbeszédét. A beszédet az egész Ház osztatlan helyesléssel fogadta. — **A ruthének.** Ennek a nagy nyomorban sanyalódó hazafias érzelmű szláv fajnak az érdekében tiszteltgett egy küldöttség Széll Kálmán miniszterelnöknél, továbbá Hegedüs és Plósz minisztereknél, kik mindnyájan biztosították a küldöttséget támogatásukról. — **Salamon János** kolozsvári híres cigányprimás, ki a szabadságharc alatt mint zenekari karmester szolgált Bem táborában s a régi és mai nemzedek előtt nagy tiszteletben állott, 76 éves korában elhalt. — **Magyarország legidősebb asszonya halt meg** a múlt hetekben Rest nevű ungmegyei községben; Szegecski Andrásné, ki 128 évet élt. Élte végéig mindig friss egészsége volt, a hét elején influenzába esett s abban el is halt. Kolozsvárt is elhalt egy nagy időket átélő öreg asszony: özv. Ruzitska Györgyné, ki márcz. 22-én halt el 101 éves korában.

A hétről.

Zord időjárással zárult a hét. Egész héten hideg volt. Olykor pokoli csatát vívott a déli és északi szél. Hol a déli győzedelmeskedett, s az északi rémületesen menekült a falak közül ki a sövényekre, majd hirtelen felkúszott a faltetőkre s pattogva, kúrtókat döngetve vetette rá magát ellenfelére. Legyurta. Tegnap aztán megindult a havazás és sűrű pelyhekben hullott össze-vissza a restánczia, melynek késedelmi kamatait meg kell hogy fizessük.

Vesztünk, pusztulunk! A korhadó jóságra fejszeapásokat mér az idő. Bontják a régi honvédlaktanyát. Az udvaron csupa rom. Valóságos népfölkelés van ott. A zászlóalj-parancsnok Bartók József. Századparancsnokok Zsikisán és Sulyán, a kik súlyos szigorral czirkalmaznak, léniaznak, hogy a multak porából az életvidor ifjúságnak és a muzsáknak templomot emeljenek. Ma-holnap építik a főgymnasiumot, új utcát nyitnak s eltűnik néhány ódon épület. A hogy verik az oldalát, egy-egy sóhaj száll vissza a multba, vagy ködfátyolba burkolva vár a messze jövőbe, mintha kérdené: vajjon szebb lesz e mint a mult?

Ma virágvasárnapja van. Emlékeztére annak, hogy az üdvözítő hozsánnák közt vonult Jeruzsálembe. És ujongott és hódolt neki a nép. Halomra szedték a sok aranyos-himes virágot s útjába hintették. Ott volt a virágos tavasz a föld pora fölött. Ennek emlékét őrli ma az egyház és diszes körmenetben viszi a szentelt galyakat. Tavaly ilyenkor Thalia temploma körül is volt egy kis mozgás. A Makó embereinek egy része már itt volt. Szép Szögedéből vártuk a többi. Ma a gazdag Baranyából várjuk a Tiszay társulatát. Még eddig csak vékony plakátok jelzik a szezont.

Holnap kezdődik a nagyhét. Vége a nagybőjtnek, melyről vidéki jóbarátunk következőleg kesereg:

Tekintetes szerkesztő úr!
Nagybőjtnek is vége már;
Mégis, mégis sok leányka,
Hű szerető férjre vár.
Bizony furesa história
És hozzá még fájdalom;
Farsang alatt, farsang után
Bőjtöl a sok hajadon!

Szerkesztő úr, hogy ha nézem
A legények elejét,
Megátkozom ezt a várost
És az egész vármegyét.
Nőtelenül, kappan-módra
Él az egész férfikar,
Csoda-e, ha évről-évre
Fogy és pusztul a magyar?

Itt van mindjárt a főügyész,
Jegyzők és főszámvevő,
Bankdirektor, ügyész, bíró,
S pénzügynél több számevő.
Vasútasok, honvédtisztok
S árvaszéki elnök is,
Aztán van sok kereskedő
S legalább két fiskális.

S itt van maga a viczispán,
Adótárnok, ellenőr,
A legények nagy sorából
Egyik sem lép még elő.
Kispap, mérnök, könyvvezető
És az egész nemzedék,
Ügy félnek a házasságtól,
Mint bagolytól a veréb.

Szerkesztő úr, írjon kérem
Ez urakhoz levelet,
Hogy mindegyik tisztviselő
Egyék házi kenyerét.
Házi kenyér, házi tűzhely
Boldogítsa azokat,
Kik a bőjtöt megszegik és
Elveszik hat lányomat.

Családapa

Irodalom.

— **A márcziusi napok emlékünnepein** mindez ideig hiányoztak olyan népszerű könyvek, melyek a nagy napok emlékének méltóan áldoznának és melyekhez a nagy közönség is könnyen hozzáférhetne. Ezen a bajon segített a Magyar Könyvtár szerkesztősége, mikor e kitűnő vállalatba három olyan munkát vett föl, mely kétségtelenül csakhamar el fog terjedni és nagyban fogja emelni a gyorsan fölkapott gyűjtemény népszerűségét. E három füzet egyike az új magyar költészet egyik legkiválóbb lantosának Ábrányi Emilnek márczius 15-iki alkalmi és más szebb hazafias verseit foglalja egybe Márcziusi dalok és egyéb költemények czimen. Nemes páthosz, lobogó lelkesedés avatják Ábrányi hazafias költeményeit liránk legkiválóbb ilyenmű termékeivé. Tizenegy olyan vers van e kötetkben, mely márczius idusát magasztalja és még vagy harmincz szebbnél-szebb, szavalásra kiválóan alkalmas költemény. Márczius 15-iki alkalmi ünnepélyekről Ábrányi Emil verseinek hiányozniok nem szabad. Egy másik füzetben Gracza György szabadságharcunk népszerű történetirója írta meg a nagy nap történetét. Czíme: 1848 márczius 15., de föltárja a történeti előzményeket is, hogy aztán ihlett lelkesedéssel ecsetelje a magyar szabadság születése napjának lefolyását. Igazán derék dolog volt, hogy végre akadt történetiró, a ki hiven és a történeti kritika tiszta nézőpontjáról vet világot történetünk ama ragyogó lapjára, melyre márczius 15-ike van írva. Olvassa el a könyvecskét mindenki, a ki igazán megismerni akarja. De olvassák el a 48—49-es évek legendás alakjának Kossuth Lajosnak július 11-iki beszédét is, melyet a haderő megajánlása ügyében tartott és meg

fogja belőle érteni mindenki Kossuth szónoki szava csudás hatását. Ezzel a beszéddel fejeződik be a kis alkalmi sorozat, melynek minden magyar ember asztalán ott kell lennie nemcsak a mostani napokban, de örök tanúsgul és lelkesítésül mindenkoron. Egy-egy füzet 15 kr. Kiadta Lampel R. (Wodianer F. és Fiai) es. és kir. udvari könyvkereskedése Budapest, Andrássy-ut 21., de megszerezhetők minden hazai könyvkereskedésben is.

Felelős szerkesztő és kiadó:
Veress Dezső.

Hirdetések.

Sz.: 1—1899. zarg.

1—1(74)

Árverési hirdetmény.

Melynek rendjén közhírré tétetik, miszerint Judavits József s társai náprádi lakosok, Florián Zaharia s társai kecskési lakosok elleni polgári perben a Náprád község 20. számú tjkvben 804., 984. és 984/1. hrsz. alatt felvett ingatlanokból, a zilahi tek. kir. törvényszék 2981—1896. p. sz. végzésével zárgondnoki kezelésem alá helyezett 217 hold 446 □ öl erdő és legelőbeni legeltetési jog a 4106—1896. p. sz. végzés értelmében 1899. évi ápril hó 24-től 1900. évi ápril hó 23-ig terjedő egy évre 300 frt kikiáltási ár mellett 1899. évi ápril hó 12-én d. e. 9 órakor Náprádon a körjegyzői irodában tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek bérbe fog adatni.

Az árverési feltételek a náprádi körjegyzői irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Náprádon, 1899 márczius hó 10-én.

Buzási Fülöp,
zárgondnok.

Szolnok-Dobokavármegye kir. tanfelügyelősége.

Szám: 670—899. tanf.

2—2(61)

Hirdetmény.

A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter úr ó nagyméltósága 1898. évi december hó 18-án 79813. sz. a. kelt magas rendeletével a Szolnok-Dobokavármegye kir. tanfelügyelőség felügyelete alatt álló következő áll. elemi népiskolák helyreállítását engedélyezte, u. m.:

1. A galgói iskola	2801 frt 54 kr.
2. Az ördögös-füzési iskola	6360 " 38 "
3. Az oláh-láposi "	3876 " — "
4. A szász-fellaki "	1821 " — "
5. A czegei "	1609 " 17 "
6. A felső-oroszfalusi "	2091 " 22 "
7. A baczai "	2061 " 59 "
8. Az apanagyfalusi "	4300 " 09 "
9. A demokosi "	1546 " 24 "

költséggel, összesen 26476 frt 81 "

A fentemlített munkák kivitelének biztosítása czéljából az 1899. évi ápril hó 7 ik napjának délelőtti 11 órájára a szolnok-dobokavármegyei kir. tanfelügyelőség helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

Ajánlat tehető akár egyes iskolákra, akár több iskolára, akár pedig az összes fentebb elősorolt munkákra.

A vállalkozók az építés előrehaladásához képest a vállalati összeg 70%-ig részletfizetésekben részesülhetnek.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat a kitűzött nap délelőtti 11 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Az ajánlathoz az általános feltételekben előírt, az engedélyezett költségösszeg (illetve az ajánlati költségvetés végösszege) 5%-ának megfelelő bánatpénz, vagy a bánatpénznek az állampénztárnál, adóhivatalok, vámhivatalok, sóhivatalok stb. történt letételét igazoló pénztári nyugta csatolandó.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett kir. tanfelügyelőségnél a rendes hivatalos órákban naponkint megtekinthetők.

Deés, 1899. évi márczius 10-én.

Simó Béla,
kir. tanfelügyelő.

A „METEOR“ kerékpár könnyű járásánál fogva utólérhetetlen.

Főraktár: 1—2(73)

Reháék Ágostonnál Deésen,

hol a legújabb felszerelések, kerékpár részek, külső-
és belső gumi, olaj- és acetylén lámpák, csengők
nagy választékban kaphatók.

Sz. 42—899. tlkvi.

1—1(72)

Árverési hirdetmény és feltételek.

Puskáriu László szent-egyedi lakos végrehajtónak, Dr. Ramonczai László szamosújvári ügyvéd, mint ügygondnok által képviselt Simon Gábor hagyatéka, Drágos Gyuláné sz. Puskáriu Mariczi szent-egyedi és Rednik Kata férj. Rácz kapnikbányai lakos által képviselt kiskoru Simon Erzsébet, Anna és László végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 286 forint tökéltetés és ennek 1898. évi február hó 21-ik napjától járó 5%-os kamatai 54 frt 10 kr. perbeli már megállapított, valamint jelenlegi 7 frt 85 kr és még felmerülendő költségeknek kielégítése végett az 1881. évi LX. t.-cz. 144. §-a alapján és a 146. § értelmében a deési kir. törvényszék, a (magyar-láposi kir. járásbíró) területén levő Haragoston fekvő, a haragosi 124. sz. tjkben A. I. 2—14 rdsz. egész ingatlanra 100 frt, a haragosi 591 tjkben A. + 2368. hrsz. egész ingatlanra 18 frt, a haragosi 592. tjkben A. I. 2350, 2678, 1685. hrsz. egész ingatlanra 22 frt, végre a haragosi 623. tjkben A. 1. rdsz. 2996 hrsz. egész ingatlanra 21 frt kikiáltási árban elrendeltetik, az árverés feljegyeztetik.

1. Az árverés megtartására határidőül **1899. évi április hó 5-ik napjának délelőtti 10 órája** Haragoston, a község házában tűzetik ki.

2. Ezen árverésen a fent körülírt ingatlanok kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

3. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 10 forintot, 1 frt 80 krt, 2 frt 20 krt, illetve 2 frt 10 krt készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-czikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

4. Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben és pedig: az elsőt az árverezés napjától számítandó 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számítandó 45 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6 százalékos kamatokkal együtt az 1881. évi december 6-án 39425. I. M. sz. a. kelt rendeletben előírt módon a magyar-láposi kir. adóhivatal, mint bírói letéti pénztárnál befizetni. A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

5. Vevő köteles az ingatlanokat terhelő és az árverés napját követőleg esedékes adókat és átruházási illetéket viselni.

6. Vevő a megvett ingatlanok birtokába az árverés jogerőre emelkedésekor lép és azoknak haszna ez időtől őt illeti.

7. A vevőnek a vételi bizonyítvány az 1881. évi LX. t.-cz. intézkedései értelmében csak az esetben fog kiadatni, ha az árverés napjától számított 15 nap alatt az idézett törvényezikk 187. § a intézkedésének megfelelő utóajánlat nem tétetik.

8. A tulajdonjognak vevő javára bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes befizetése után fog hivatalból elrendeltetni.

9. A mennyiben a vevő az árverési feltételek bármelyikének a kitűzött időben eleget nem tenne, általa megvett ingatlanokra az érdekelt felek bármelyikének kérelme következtében az 1881. évi LX. t.-cz. 185. §-a szerint vevő veszélyére és költségére bánatpénzének elvesztése mellett újabb árverés fog elrendeltetni.

A kir. telekkönyvi hatóság.

Magyar-Láposon, 1899. évi január 9-én.

Dr. Lauka,
kir. aljárásbíró.

Üzlet-áthelyezés.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy **12 év óta Deésen fenálló**

Vas-, fűszer- és konyafelszerelési üzletemet

a Szent-Ferenczrendi szerzet új palotájának Főtér felőli első (templom-bejárón aluli) bolthelyiségébe költöztettem át, s ott a mai kor igényeinek megfelelőleg egészen újból berendeztem.

Kiváló tisztelettel

1—2(71)

Brugovitz József.

Hirdetmény.

A szamosvölgyi vasut Zsibó állomásán eszközlendő kibővítési munkák közül az alábbiak végrehajtását vállalat útján szándékozik biztosítani, u. m.:

a) A felvételi épület átalakítását vendéglő helyiséggel.

b) Egy külön álló lakóház építését osztálymérnök és pályafelügyező részére.

c) Egy különálló kettős őrház építését.

Ezen munkálatokra vonatkozó részletes tervek, előméret, költségvetés, általános és részletes feltételek a vasútigazgatóság „általános igazgatási és műszaki osztályában” naponként 8—2 óra közt d. e. a hivatalos órák alatt vállalkozni kívánók által megtekinthetők.

Felhívjuk ennél fogva a vállalkozni szándékozókat, hogy ezen munkákra vonatkozó zárt írásbeli ajánlataikat **follyó évi április hó 1-ig** annál bizonyosabban nyújtsák be, mivel a később beérkező ajánlatok nem fognak figyelembe vétetni.

Az ajánlat boríték „ajánlat Zsibó állomás bővítési munkáira” külső jelzéssel látandó el.

Ajánlatok az egyes munkanemekre külön is tehetők.

Az általános feltételek értelmében ajánlattevő ajánlatához a vállalati összeg 5%-át tartozik bánatpénz gyanánt esatolni, vagy pedig a vasúttársaság főpénztárában történt előleges letételek igazolni.

A beérkezett ajánlatok feletti szabad elhárítás jogát a vasúttársaság magának fentartja. Deés, 1899 márczius hó 16-án.

A szamosvölgyi vasút r. t.
Igazgatósága.

2—2

Erdő-eladás!

Kecsed-Szilvás községben (Szolnok-Dobokavármegye) **100 hold cserháj-hántásra alkalmas**

tölgy-erdő eladó.

Vasuti állomás 12 kilométer távolságban. Értekezhetni: Nagy-Iklódon Kovács Jenővel.

1—1(70)

Sz. 1206—1899. D. V. T.

1—1(69)

Árverési hirdetmény.

Közhírré teszem, hogy a város tulajdonát képező szabad kikötő és Szamos partvámcsedési jog hat évre leendő bérbeadása tárgyában a folyó **1899. évi április 5-én délelőtti 10 órakor** a gazdasági tanácsosi irodában nyilvános árverés fog tartatni.

A feltételek a hivatalos órák alatt a gazdasági tanácsosnál megtekinthetők.

Deés, 1899 márczius 17-én.

Szilágyi Albert,
polgármester.

Sz. 67.—1899.

1—1(68)

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a magyar-láposi kir. járásbírósnak 1899. évi V. 44/2. számú végzése folytán Simon Leopold felperes részére Markovics Jónás alperes ellen 150 frt követelés s járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 341 frt 80 kr-ra becsült ingóságokra a magyar-láposi kir. járásbírósnak V. 44/2—899. sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap- és felülfoglaltatók követelése erejéig is, a mennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna, Magyar-Láposon a helyszínén leendő megtartása határidőül **1899. évi márczius hó 30-ik napjának délutáni 2 órája** kitűzetik, a mikor a bíróság lefoglalt s általánosságban megnevezett házi butorok és ruhaneműek a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhívatom mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttéknél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár fölöslegére fognak utaltatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számíttatik.

Magyar-Lápos, 1899. évi márczius hó 11-én.

Osztján Vertán,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 431—1899.

1—1(67)

Árverési hirdetmény.

Alulírott községi előjáróság részéről közhírré tétetik, hogy a vasas-szent-iványi volt urbéresek tulajdonát képező s a Dosz düllőben lévő 19 katasztrális hold 24 éves tölgyfa-erdő cserkéreg termése, Vasas-Szent-Ivány községben a körjegyzői irodán **1899. április 8-án** tartandó nyilvános szóbeli árverés útján, a volt urbéresek erdőügyi képviselőjének megbízása folytán, a legtöbbet ígérőnek el fog adatni. Becsár: 400 forint.

Árverezni szándékozók kötelesek az árverés megkezdése előtt a becsárnak 10%-át letenni. Az árverezési feltételek Vasas-Szent-Iványon a körjegyzői irodán a hivatalos órák alatt bármikor is megtekinthetők.

Kelt V.-Szt.-Iványon, 1899 márcz. 18-án.

Orosz István,
községi bíró.

Kádbebó Miklós,
körjegyző és néviro.